

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jeppe. Et siællandsk Eventyr

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 76. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893714006192/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Ei mindste Been — isteden for Gører;
Paa ingen Maade Birte ham opnøffer:
Haardnakket ligger han og tier grør.

Pral ikke meer, Julian, med al din Stoicisme!
Skul dig, Leonidas, undseelig, du gør vel!
Og fredrikshald, din Søel, Patriotisme!
Selv Kiebenhavn! — og Cato — Bagatell!
Du, min Matros, som holder Søenske Skibe
Med dine Tænder der! og du, Cosak,
Som Been- og Arme-les hijt trækker af din Pipe,
Blandt Lyn, og Brag, og Liig, et sindigt Drag Tobat!
Du, Regner! Regulus! Stærkodder! Jordens Helte,
fra Ecire stillede' op i Rad til Cambalu,
Hvis Mod ei Hjælles Inuiste Hvelving føldte --
Jeg seer jet ei: jeg seer kun Jeppe nu.

Beklæmmet Birte maa tilfjidst ophæve
Belæringen med stor forliis.
Gem tappre Helte bløde paa hver Ueve
Med sonderknuste Hielme; kappeniis
De syre tilbage til det matte Bryst,
Eig Svencken i den fredrikshaldiske Øyst,
Fra den uovervindelige Ueve.

Dens Stiel er tung som Blye, hvis Stiil et flyver
Ved sligt et Syn, saa hurtig som en Pål,
Op over himlen et par tydste Müll.
For en fortelling her i simpel jordisk Stiil
Om denne Storm jeg ikke gav en Styver.
Min hele Stiel blir Damp ved saadan Lejlighed,
Min Stiel blir i en Snup en Luft-Fregat —
Eig en Montgolfier jeg seiler blandt Plejader,
Og tager Jorden for min faldne Hat.
Naar Dampen er forbi, jeg affer synker ned. —

Deslige Digtersving paa rette Sted
Jeg haaber, Esferen mig ikke blot forlader,
Men støn som tæller for; thi stiller staae,
Paa fire krybe, slentre, spanke, gaae,
Roe, seile, fiere, svømmie, travle, flyve,
Ja hoppe, dansse, løbe selv — det kan
Hver anden jordisk Nar; deslige gaaer vel an
For simple Mennesker og Fæ — men flyve
Der hører noget mere til.
Det kan ei høre en Gaudefiaer, som vil —
Det er et jordisk ei, det er et himmelst Spil.
Der blev, med andre stønne Karakterer,
Kun fugle forbeholdt, og Guder, og Poeter.

Siekt Sang.

Judhold.

Et Billeds paa Seirens stolte Fryd;
Et Sideblit til det, man holder Stykke;
Et slent Problem om dode Stubbers Lyd;
Af Birthes Oration et lille Stykke;
Edt meer om Sovn; en lille Monolog —
At det vil den i mit Capitel finde,
Som skalde gavnlig jaae den Ting i Stude,
At læse meer end Tiller i min Beg.

Tre stive Timer ned min Helt ned Sicel og Krop
Den hele Fryd, han pilde af den Tanke;
Nu skal til evig Tid dig ingen Birte banke,
Og ingen Dicevel nøde at staac op.
Paa dette sode Haab, fuldkommenen lykkelig,
Hans seierstolte Sicel sig op til Hinlen hæver —